

SKOLGÅNG I HELSINGFORS 1948

Under terminen 1947/48 i Lappviks folkskola. Skolan låg ganska långt borta från hemmet. Vid vinterköld åkte barnen med spårvagn till skolan, annars gick vi till fots.

Skolan med sina över ett tusen elever var en av de största i Finland. Jag minns inte någonting värt att nämnas angående lektioner! Rasterna var bästa tider, då man stajade med sina skolkamrater på gården. Andra minnen kommer man ihåg glimtvis.

Folkskolans andra klass var en blandad klass. En flicka och en pojke satt i samma dubbel-skolbänk. Bredvid mig satt Sirpa. Hon var en gullig flicka med flätor. Jag var genast alldeles förtjust i henne, men hon var fullkomligt nonchalant mot mig. Min förtjusning slocknade snart. Jag träffade henne 25 år senare i en bank, hon var en bankfröken.

På hösten 1948 fortsatte jag i tredje klass, en pojkklass. Jag minns ingenting om skolgångens innehåll! Sångtimme var det enda skolämnet vilket jag tyckte om. Krigsåren var ännu klart i människors minnen och tiderna tycktes vara något osäkra. Barnen indoktrinerades, vi sjöng patriotiska och militära sånger. Atenarnes sång: "Härlig är döden, när modigt i främsta ledet du dignar, dignar i kamp för ditt land, dör för din stad och ditt hem.....", eller

"Finländska jägarnas march: "Vårt hugg är hårt och vårt hat är kallt, vår hämnd är gångna släktens, ett värjhugg dör lyckan, ett vågspel allt, och lagen är morgonväktens.....", eller

Björneborgarnas marsch: "Söner av ett folk, som blött, på Narvas hed, på Polens sand, på Leipzigs slätter, Lützens kullar, än har Finlands kraft ej dött, än kan med oväns blod ett fält här färgas rött! Bort, bort, vila, rast och fred!"

När pojkens röst konstaterades god blev jag en medlem i kör och det tog inte länge då jag redan sjöng i en pojkkör, Tölö Sångbröder, utanför skolarbetet. Det var en kör med hundra pojkar och vi sjöng andliga kyrkomusik.

Skolan var lätt och gick som en dans. Således tyckte jag ofta att den var långdragen med följderna att jag ofta var med att intrigera något slags spratt och spela dem även under undervisningen. Det resulterade i att jag med mina skolkamrater fick straff för vårt uppförande. Jag fick då och då avtjäna straff och stå i skampålen. Hela skolan gick förbi där vi stod och fanns till påseende framför lärarrummet.

Pojkar är pojkar och alla mognar till gentlemän med tiden!

(120301)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Heikki Hellman med Poeter.se id #36177 innehar upphovsrätten